

Урок № 33-34

Дата: 29.09.2021

Тема: Організація роботи допоміжних і обслуговуючих господарств

Мета: охарактеризувати організацію роботи допоміжних і обслуговуючих господарств; розвивати аналітичне мислення, професійні навички, пам'ять, мислення; виховувати інтерес до спеціальності.

Хід уроку:

До допоміжних і обслуговувальних підрозділів підприємства належать ремонтне, інструментальне, транспортне, енергетичне, складське господарство тощо.

Основним завданням ремонтного господарства є підтримка устаткування в працездатному стані і запобігання його передчасному зносу. Організація та порядок проведення ремонтних робіт регламентуються типовим положенням. Система планово-запобіжного ремонту (ПЗР) охоплює комплекс заходів, які включають догляд за устаткуванням, міжремонтне обслуговування, періодичні профілактичні операції (огляди, перевірка на точність, заміна мастила, промивання), а також планово-запобіжний ремонт (поточний і капітальний). Основним нормативом системи ПЗР є ремонтний цикл - проміжок часу між двома черговими капітальними ремонтами, який вимірюють в роках. Кількість і послідовність вхідних у нього ремонтів та оглядів становлять структуру ремонтного циклу.

Обсяг ремонтних робіт у цеху в фізичних одиницях устаткування визначається згідно зі структурою ремонтного циклу і дати останнього ремонту за кожним видом устаткування та видом ремонту (поточний, капітальний). Усі нормативи витрат часу розроблені з розрахунку на одиницю ремонтоскладності кожного виду ремонтних робіт незалежно від типу ремонтованого устаткування. Планування ремонтних робіт включає такі розрахунки:

- 1) види ремонтних робіт на кожному верстаті й агрегаті та терміни їхнього виконання;
- 2) трудомісткість ремонтних робіт, продуктивність праці, чисельність і фонд оплати праці ремонтного персоналу;
- 3) кількість і вартість необхідних для ремонту матеріалів та запчастин;
- 4) плановий простій устаткування в ремонті;
- 5) собівартість ремонтних робіт;
- 6) обсяг ремонтних робіт у цехах і підприємстві в цілому та з розбивкою на квартали і місяці.

Виробнича програма ремонтного цеху визначається множенням норм трудомісткості ремонтних операцій на обсяг ремонтних робіт за відповідними видами ремонту в одиницях ремонтоскладності. Розрахунок потреби в матеріалах, запчастинах і напівфабрикатах проводиться на підставі норм витрат матеріалів на одиницю ремонтоскладності і обсягу ремонтних робіт. Відношення загального часу простою устаткування в ремонті до річного фонду часу роботи устаткування становить відсоток простою устаткування в ремонті.

Інструментальне господарство має вирішувати такі завдання:

- о безперебійне постачання інструментом усіх виробничих підрозділів підприємства;
- о організація раціональної експлуатації інструменту і приладів;
- о скорочення запасів інструменту без втрати нормальног ходу виробничого процесу;
- о зниження витрат на утримання інструментального господарства.

Інструментальне господарство становлять підрозділи з постачання інструментом, його відновлення, ремонт, регулювання, центральний склад, який займається складуванням, комплектацією і видачею інструменту. Інструмент можна класифікувати за рядом ознак. За роллю в процесі виробництва розрізняють робочий, допоміжний, контрольно-вимірювальний інструмент, пристосування, штампи, прес-форми. За характером використання інструмент буває спеціальним та універсальним (нормальним).

Залежно від галузевої належності і масштабу виробництва до складу транспортного господарства можуть входити різні підрозділи: транспортний відділ, цехи і дільниці залізнично-дорожнього, автомобільного, електротокарного та конвеєрного транспорту тощо. На окремих підприємствах, особливо малих, усі функції, пов'язані з внутрішньозаводським переміщенням вантажів, може виконувати транспортний цех (дільниця) або окремий робітник. Масштаби і структура транспортного господарства підприємства оцінюються за вантажообігом, тобто кількістю вантажів, які прибувають, відвантажуються та переміщаються всередині підприємства. Обсяг і характер вантажообігу визначає обсяг навантажувально-розвантажувальних робіт, способи їхньої механізації.

До складу енергетичного господарства входять енергомережі, засоби і точки споживання енергії. На великих диверсифікованих підприємствах енергетичним господарством охоплюються тепловий енергостанції, компресорні, насосні станції, зовнішні енергомережі й інші енергоструктури. Основним завданням організації енергетичного господарства є:

- о безперебійне забезпечення підприємства всіма видами енергії;
- о раціональна експлуатація енергоустаткування, його обслуговування та ремонт;
- о економія паливно-енергетичних ресурсів.

Призначення складського господарства полягає в зберіганні необхідних запасів матеріалів, сировини, палива, напівфабрикатів і готової продукції, які забезпечують безперебійну та ритмічну роботу підприємства, збереження матеріалів.

Питання для самоперевірки:

1. Що відносять до допоміжних і обслуговувальних підрозділів підприємства?
2. Які функції виконують допоміжні і обслуговувальні підрозділи підприємства?

Домашнє завдання: дати відповіді на питання для самоперевірки та законспектувати матеріал з теми

Рекомендована література: Апопій В. В., Олексин І. І., Шутовська Н. О, Футало Т. В. Організація і технологія надання послуг. - К.: Академія, 2016; Моргулець О. Б. Менеджмент у сфері послуг: Навч. посіб. – К.: Центр учебової літератури, 2017; Сахно Є. Ю. Менеджмент сервісу: теорія та практика. ЦУЛ.2017

Шановні учні! Нагадую, що на виконані вами завдання чекає моя електронна пошта: kvasha.n.v@gmail.com або Вайбер чи Телеграм за номером: 093-74-98-200,

але не пізніше 20:00